

женны-тъ добрыны не само одного челоуѣка, нѣ разорява и опустошава цѣлы градове и царства; Примѣръ на това сж градове-тъ Содомъ и Гоморъ (Быт. 19. 24; Лук. 17. 29), Сихемъ (Быт. 34. 25, 26) и градъ-тя Гаваи, кой-то за блудно насилство изгоренъ и насмалко не погибнало всячко-то колѣно Веніаминово (Суд. 20. 48). Сладострастіе-то правн безсилны самы-тъ силны воинства; така сила-та на Израилско-то воинство ся побѣдила отъ Филистимляны-тъ за прелюбодѣніе-то на предводители-тъ му — Офни и Финіеса (1 Цар. 4 7; Олофернъ за едно желаніе и намѣреніе плѣтско погубилъ себе-си заедно и вѣренио-то му Ассирійско воинство (Иудит. 12. 16-20; 13. 8). Невъздържннй блудникъ губи здравіе-то на тѣло-то, благолѣпіе-то на лице-то, свѣтлость-тж на очы-тъ, стройность-тж на гласа, бодрость-тж, храбрость-тж, крѣпость-тж и силж-тж, а найпаче ако ся залови и отъ екаредыж-тж болестъ, коя-то, по свидѣтелство-то на Св. Димитрія Ростов. «като чървекъ неусыпающій свѣдава тѣло-то, острушава го «отъ ноги-тъ до главж-тж, испущж лошавъ смрадъ и на венчки омързѣява челоуѣка, и бѣгжтъ отъ него като отъ най-лютъ вредъ (сѣчнн. т. 4. М. 1827. Отдѣл. 2. стр. 106); наконецъ блудникъ-тъ губи години-тъ на живота си и преди время ся състарѣва и умира.

4) Отъ блуда ся умалываютъ и внжтрешни-тъ душевни добрыны, — слабѣе память-та, помрачава ся разумъ-тъ, свобода-та на волжж-тж ся порабощава подъ прищевкы-тъ на блудницж-тж (2 Ездр. 4. 29), губи ся всякой срамъ: така Авесаломъ *виде къ подложницамъ отца своего предъ очима всѣхъ Израиллянъ* (2 Цар. 16. 22); отъ блуда, по свидѣтелство-то на Лѣвничника, происходятъ «безпечность, безчувствіе, неразсудительность и слѣпота». Това много-добрѣ знажтъ тѣи, кой-то, уцѣломудрившесея отъ блуда, оставивши развратны-тъ разговоры и безсрамство-то, сж дошли въ чувство; знажтъ, по отрезвеніе-то на ума и свршваніе-то на ослѣпленіе-то, какъ ся срамувать они внжтрешно сами отъ себе за кое-то наирѣдъ ся говорили и правила, когато живѣяли въ помраченіе-то (сл. 26. 8, 9). Въ челоуѣка, кой-то ся е предалъ на блудство, постыпенно ослабѣвать добри-тъ и богоугодни дѣла и промѣнявать ся въ противны (Прем. 4. 12); предаденый-тъ въ тоя грѣхъ лишавя ся отъ Божіеж-тж благодать и отъ царство Небесно. Богъ застрашава блудодѣйцы-тъ съ най-жестокуы наказанія (Числ. 25 и пр. 1 Кор. 6. 9; 2 Цар. 13. 15; Евр. 13. 4; Аанок. 21 8).

§ 259. Средства-та къмъ съхраненіе-то цѣломудріе-то.

Не може безъ глѣбоко съжалязаніе да ся помисли, че челоуѣкъ-тъ, надареный-тъ съ разумъ, създаденый-тъ за общеніе съ Бога, искушенный-тъ съ скжпоцѣнж-тж крѣвь на Иисуса Христа, може да виадне въ таквы мрѣсотн, за кои-то е срамотно не само да ся пише, нѣ и да ся говори. Тая склонность къмъ плѣтскый грѣхъ е едно отъ главны-тъ злыни, кои-то проистичать отъ първородный грѣхъ, и толко е силна, та нѣкога сами-тъ янки челоуѣци изведнажъ падать, даже и оныя, кои-то надълго ся пазили непорочность-тж и чистотж-тж, така ся прилѣпляютъ къмъ плѣтскый грѣхъ, чото е трудно да ся ожидава за исправленіе. И великъ подвигъ ся изыскува за рѣдпазваніе-